

Kl. 14:10

Frank Aaen (EL):

Men det ændrer jo ikke ved, at det i sidste ende er skatteyderne, der skal betale regningen – mange hundrede, måske flere tusind milliarder kroner – på grund af de aftaler, der er lavet og vedtaget her i Folketinget. Det er jo bundlinjen, ellers var der heller ingen grund til at vedtage det, hvis ikke det var reelt, at skatteyderne kan komme til at hænge på regningen.

Derfor spørger jeg igen: Er det rimeligt, at skatteyderne skal betale for, at danske banker har spekuleret vildt i udlandet, i Lehmann Brothers i USA for at tage et eksempel, i subprimelån i USA for at tage et andet eksempel, i eventyr i Irland for at tage et tredje eksempel? Er det meningen, at danske skatteydere – for det er jo der, tabene er kommet; ministeren brugte selv udtrykket, at pengene flyder, og det er jo der, pengene er flydt hen – skal betale for det?

Kl. 14:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:11

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg simpelt hen ikke deler hr. Frank Aaens analyse af, hvad der er status quo i dag. Realiteten er den, at et flertal i Folketinget, et bredt flertal endda, har lavet en aftale om en bankpakke. Den betød, at vi stillede en statsgaranti til rådighed, så der er tryghed og sikkerhed omkring den finansielle sektor, men til gengæld er det altså bankerne, der skal starte med at tage de første tab, herunder også betale en risikopræmie til staten. Mig bekendt er der ikke nogen danske skatteydere, der har tabt en krone på den orden endnu.

Når det gælder kreditpakken, er den jo slet ikke kommet i gang endnu. Vi er i gang med at få ansøgninger ind, så den kan fungere. Men også der har vi valgt at sige, at skatteyderne skal have en forrentning for at stille hybrid kernekapital til rådighed for den finansielle sektor og realkreditsektoren.

Derfor må jeg sige, at jeg simpelt hen ikke deler hr. Frank Aaens opfattelse af, hvem der har betalt, og hvem der betaler det her. Der, hvor jeg er enig med hr. Frank Aaen, er, at det har været nødvendigt at gøre det her, fordi samfundet ville tabe mange penge, hvis ikke vi havde sørget for at få en stabilitet på markedet.

Kl. 14:12

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1, og vi går til spørgsmål 2, der også er stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 1644

2) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvordan vurderer ministeren virkningerne af de hidtidige indsatser for at redde banker?

Formanden:

Først ministeren. Værsgo.

Kl. 14:12

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Sidste efterår frøs de internationale pengemarkeder gradvis til. De danske pengeinstitutter havde meget vanskeligt ved at finde likviditet til de daglige forretninger, og situationen var faktisk den samme for bankerne i andre lande.

Den aftale, der blev lavet om finansiell stabilitet, indebærer, at staten sammen med den finansielle sektor har spændt et midlertidigt sikkerhedsnet ud, så alle indskydere og alle simple kreditorer får fuld sikkerhed for deres tilgodehavender i pengeinstitutterne. På kort sigt skabte garantiordningen en tryghed, der betød, at pengeinstitutterne igen lånte hinanden likviditet, men forholdene på de finansielle markeder skabte dog fortsat usikkerhed om pengeinstitutternes vilkår og deres muligheder for at skaffe likviditet, når statsgarantien udløb. Det er grunden til, at vi i forbindelse med kreditpakken lavede en 3-årig overgangsordning, der sikrer en gradvis udfasning af garantiordningen.

Regeringen indgik også en aftale om en kreditpakke for at undgå at ende i det, man kalder en kreditklemme. Kreditpakken omfatter statslige kapitalindskud i kreditinstitutterne og altså også en overgangsordning for den statslige garantiordning og endelig en eksportlåneordning under Eksportkreditfonden. Det statslige kapitalindskud vil sikre bankerne så meget polstring, at der er luft til at føre en hensigtsmæssig udlånspolitik, og hvis alle kreditinstitutter fuldt ud benytter tilbuddet, vil det tilføre ca. 100 mia. kr. i ny kernekapital til sektoren. Det vil selv med en meget forsigtig konservativ gearing give rum for en markant forøgelse af udlånene. Men det er væsentligt at understrege, at der altså er